

FOTO: DRAGAN ARRIGLER

Ob 27. aprilu – dnevu ustanovitve OF, ob 1. maju – prazniku dela in ob 9. maju – prazniku občine Center iskreno čestitamo vsem delovnim ljudem in občanom

Druženopolitične organizacije
in samoupravni organi občine
Ljubljana Center

DOGOVORI

GLASILO SZDL LJUBLJANA CENTER

Leto X – 20. april 1982

Stev.: 7/8 – BREZPLACNO

Težave nas družijo v ideji – akcija je naša

Letos bomo že dvaindevetdesetič proslavili 1. maj – mednarodni praznik dela – borbeni dan solidarnosti proletariata in vseh delovnih ljudi sveta. Začeli smo leta 1890, štiri leta po krvavih čikaških dogodkih in z enakimi zahtevami kot čikaški delavci – z zahtevo po osemurnem delavniku, pravici do osemurnega počitka in po pravici do osmih ur za kulturno življenje na dan.

Letos bodo že sedemintridesetič svobodno plapolale zastave, ko bomo ustavili stroje in preverili, kolikšen je naš prispevek v razvoju mednarodnega delavskega gibanja, do kod smo prišli z uresničevanjem ekonomske in politične oblasti dela. Prvi maj niso le zastave, transparenti, praznovanje, ni le nedelo, je tudi svojstven obračun doseženega – obračun z rezultati prehojene poti na trasi skupnih ciljev mednarodnega delavskega gibanja, našega prispevka v tem, ki se izkazuje z rezultati uresničevanja revolucionarnih izročil in nalog naše lastne revolucije.

Zastave bomo razobesili tudi iz solidarnosti do delovnih ljudi iz tistih delov sveta, kjer šele bijejo boj za ekonomsko, nacionalno in politično svobodo, z moralno in materialno obveznostjo do lačnih, politično zatiranih, do vseh delavcev in delovnih ljudi, ki se s političnimi sredstvi ali orožjem v rokah borijo za ekonomsko in nacionalno svobodo, za odnose, vredne človeka.

Letošnji prvi maj pričakujemo v polnem razmahu druženopolitične aktivnosti, povezanih z 9. kongresom Zveze komunistov Slovenije, pripravami na 12. kongres Zveze komunistov Jugoslavije, kongresa zveze sindikatov, 7. srečanje neuvrženih držav. Vsa ta aktivnost je izraz visoke samoupravne socialistične zavesti delavcev, delovnih ljudi in občanov, narodov in narodnosti naše socialistične samoupravne skupnosti.

Spopadamo se z gospodarskimi težava-

mi. Rezultati gospodarjenja v prvem letu srednjeročnega planskega razvoja nam narekujejo, da moramo še odločneje v boj za stabilizacijo gospodarjenja, za dosledno uresničevanje dogovorjenih ukrepov politike gospodarske stabilizacije ob doslednejši in hitrejši krepitvi ter razvoju odnosov političnega sistema socialističnega samoupravljanja. Naša temeljna naloga danes je, da z večjo in racionalnejšo proizvodnjo, s stabilnostjo, z bojem za večji dohodek, z delom in varčevanjem dosežemo dinamičnejšo in stabilnejšo osnovo razvoja in krepitve samoupravne oblasti delavcev in delovnih ljudi. Zaostreni pogoji gospodarjenja in pridobivanja dohodka so vzpodbuda več, da vztrajamo na poti krepitve socialističnih samoupravnih odnosov in delegatskega sistema, izkušnje dosedanje prakse pa opozorilo, da je to hkrati edina učinkovita pot in branik zoper državno-administrativno in drugačno podrejanje človeka rezultatom njegovega dela, pa naj se takšno ravnanje še toliko sklicuje na interes človeka, samoupravljanja ali družbe.

V temeljnih organizacijah združenega dela, v krajevnih in drugih samoupravnih skupnostih, v delegatskih telesih in skupščinah smo v razvijanju in krepitvi oblasti delavcev in delovnih ljudi dosegli pomembne rezultate. Kolikor so ti ogromni glede na kratek čas po sprejemu ustave, pa so še vedno neznatni glede na cilje in odnose, za katere si prizadevamo. Širše moramo odpreti oblike in prostor izražanju pluralizma samoupravnih interesov, okrepite vlogo in odgovornost vseh organiziranih sil socialistične zavesti od znanosti do političnih organizacij. Samoupravno sporazumevanje, družbeno dogovarjanje, argumentirana borba mnenj morajo še bolj odpirati prostor demokratičnim odnosom in sprejemanju družbenih odločitev ob vse bolj uve-

ljavljeni neodtujljivi pravici in odgovornosti samoupravno organiziranih delavcev, da odločajo o pogojih in rezultatih svojega dela v celoti odnosov ter zadevah družbene reprodukcije.

Res je, da moramo biti bolj produktivni, da moramo več izvažati, bolje gospodariti, toda že z obstoječim dohodkom in družbenim bogastvom bomo dosegali boljše rezultate, če bodo z njim zagospodarili skladno z ustavo samoupravno združeni delavci. To pa je tudi edino zagotovilo, da bomo dosegli, če že ne presegli s plani načrtane cilje in spodrezali korenine inflaciji, ki je neposredno uperjena zoper interese delavcev.

Množična udeležba in rezultati zadnjih skupščinskih volitev neizpodbitno dokazujejo ne le zaupanje delavcev in delovnih ljudi v sistem, ampak na samozaupanje delavcev in delovnih ljudi, da s polno odgovornostjo in še bolj vzamejo lastno in družbeno usodo v svoje roke, da tudejne sklenjene roke v delegatski sistem in strnjene ter samoupravno organizirane presežejo sedanje težave razvoja na družbeno opredeljenih smereh in ciljih.

To pa je tudi temeljna vrednota in dosežek dosedanjega razvoja socialističnih samoupravnih odnosov, ki je ne morejo zasenčiti niti zaključni računi, bilance in druga ropotija, ki nam sivi lase. Naj bodo ti pokazatelji takšni ali drugačni, vselej so le produkt, rezultat, posledica nekich odnosov – ne pa odnosi sami. V socialistični samoupravni družbi pa je in ostaja temeljni »kapital« odnos ljudi do lastne usode in potreb, samozaupanje in družbena moč, ki jo v danih pogojih dejansko imajo. Pozablja se, da v pogojih socialističnega samoupravljanja ne proizvajamo le blago in storitve, ampak da produciramo tudi odnose; da ljudje hočejo tudi delati v človeka vrednih odnosih, vse bolj v takih, ko je človeku najvišja vre-

dnota človek, ne pa blago, tako imenovani družbeni interes, božanstvo ali kaj drugega. Kolikor bolj ljudje delajo in živijo v takih odnosih, toliko bolj so se iz lastne notranje potrebe tudi pripravljene odrekati, varčevati, da – gledano od »zunaj« – žrtvovati za drugega človeka, za družbo človeka vrednih odnosov. Zaloga, zaključni račun, devizna bilanca, repromaterial – zaslužnjeni v takšen odnos med ljudmi prenehajo biti poseben problem.

Ali je to futurizem, oddaljena bodočnost? Rezultati volitev, stokrat izpričana solidarnost med ljudmi in množica drugih rezultatov našega dosedanjega razvoja so dokaz, da je to prihodnost, ki se je začela. Zagotovilo za to je tudi ustavni sistem. V ustavi smo zapisali revolucionarno izročilo delavskega gibanja: »Delu čast in oblast!« z normo, da le delo in rezultati dela določajo človekov družbenoekonomski položaj. S prapora mednarodnega delavskega gibanja smo napisali na lastnega, da je temeljni cilj našega razvoja osvoboditev dela in človeka.

Kolikor bliže smo temu cilju, toliko večji je naš prispevek mednarodnim izkušnjam in teoriji delavskega gibanja; pa ne le idejno-teoretični, ampak tudi materialni prispevek narodnoosvobodilnim in drugim naprednim gibanjem delavcev in delovnih ljudi širom sveta.

Vsak odločilnejši, vsak revolucionarni korak v družbenem razvoju je pospremljen s težavami, s porodnimi bolečinami porajanja novega. Zakaj bi bila pri nas in tokrat izjema? Nadaljnji korak ima smer in začrtano pot v ustavi, v planih in drugih dokumentih. Začrtali smo jo sami, težave nas družijo v ideji – akcija je naša. Ponosno in visoko dvignimo prapor dela in počastimo praznik »hlapca Jerneja«.

ALFRED GOLAVŠEK